

Zanimive vesti iz življenja naših ljudi po ameriških naselbinah

V Milwaukee, Wis., prodajajo slovenski mesarji meso po sledečih cenah: round steak 12½c, sirloin steak 12c, roast beef 10c, meso za juho 7 centov, telečja pleča 9c, svinjska pleča 6c, svinjska rebra 5c, prekajene šunke 10c, slanina 12½c, prekajene kranjske klobase po 18c funt. Te klobase so pri naših mesarjih v Clevelandu za dva centa pri funtu cenejše. V nekem slovenskem oglasu iz Milwaukee tudi beremo, da tam prodajajo fino solatno olje za 79 centov galona, dočim se pri naših slovenskih trgovcih v Clevelandu prodaja od 69 do 65 centov galona.

Meseca maja je izšla v Buenos Aires, Argentina, nova slovenska revija, prva te vrste v Južni Ameriki, ki si je nadela ime "Slovanski svet." Revija vsebuje 36 strani mesečno, in prinaša mnogo zabavnega in resnega berila, ter slike iz Evrope in Južne Amerike.

Slovenski časopis "Slovenski Tednik," ki izhaja v Buenos Aires, Argentina, poroča: Slovenske gostilne v Buenos Aires so pred par leti rastle, kakor gobice po dežju. Vsak naš rojak, ki je razpolagal s par stotaki, in ki se je hotel osamosvojiti, je navadno začel z gostilno. In tako smo imeli lansko leto kar 14 več ali manj dobro urejenih gostilen. Nekaterim je "kšeft" sprva prav dobro nesel, dokler je bilo kaj zasluzka. Pozneje je pa križ za zadela tudi naše gostilne in jih skorje vse v teku zadnjih mesecev uničila. Mnogi so pri tem zgubili prihranke dolgih let garanja. Naši rojaki si pa morajo gasiti žejo z vodo, kar sicer ni ravno prijetno, toda na vsak način bolj zdravo. Razven tega pa moramo z veseljem bilježiti, da je ta kriza skorajdo preprečila številne pretepe, ki so bili na dnevnem redu, kar gotovo ni bilo v čast našega naroda v Buenos Aires.

Dne 22. junja sta praznovala v Chicagi Mr. in Mrs. Gregor Gregorich petindvajsetletnico svoje poroke.

Dnevna vprašanja

1. Kdo je predsednik Jugoslovanske vlade? 2. Kako se imenuje vas, v kateri je bil rojen France Prešern? 3. Katera je najmanjša država v Ameriki in katera največja? 4. Ali vam je poznana najvišja gora na svetu? 5. Kdo je komponiral napevek pesmi "Oj večer je že, zvezde se bleste"? 6. Kako se piše predsednik Jugoslovanske Katoliške Jednote? 7. O katerem novem amandmnetu k ameriški ustavi bodo posamezne države letos in drugo leto glasovale? 8. Kdo postane predsednik Zedinjenih držav v slučaju, da sta odstavljena predsednik in podpredsednik ali pa oba hkrati umrjeta? 9. Koliko morate plačati poštnine za pošiljatev paketov v Jugoslavijo? 10. Katera slovenska poporna Jednota bo imela prihodnji mesec konvencijo in kje?

Pokojnina policistov

Polijski inšpektor Hagan je vložil pri odboru za policijske pokojnine predlog, ki se glasi, da ne sme noben upokojeni policijski častnik dobivati na leto višjo pokojnino kot \$2.000,00. Nekateri dobivajo danes \$3.000 in več. Tudi ne dobi noben policist posebne pokojnine, ako je služil več kot 25 let.

Ameriške šole so baje kri-ve, da je med mladino toliko zločincev

Atlantic City, New Jersey, 28. junija. Ravnatelj newyorških zaporov Sing Sing, warden Lewis A. Lawes, se je danes izjavil, da je sistem pouka v ameriških šolah kriv, da imamo danes vse ameriške ječe, zapore, poboljševalnice in mladinske zapore prenapolnjene. Lawes je govoril pred konvencijo National Educational Association, ki ima za člane učitelje in profesorje. Povedal je, da je resnica, da je današnja učna metoda v ameriških šolah znižala število analfabetov do skrajnosti, toda pri tem je tudi ostala. Ameriške šole ne ustvarjajo nobenih značajev. "V svoji gorečnosti, da ustvari narodne ideale, je ameriška šola prezrla posameznega učenca, ki je bodoči državljani. Šolska metoda je ustvarila pravo slast za najbolj senzičionalno literaturo. Otrok v šolah ni poučen o nobeni reakciji glede življenjske odgovornosti, um mu postane sicer agilen, toda ne dobi nobenega širokega obzorja, njegov karakter se nikakor ne kristalizira. Starši so tozadevno danes veliko boljši učitelji kot učitelji v šolah. Kjer starši pazijo na otroke, preprečijo zločin, a današnja ameriška šola tega ne more trditi."

George Boston umrl

V torek popoldne je preminul eden najbolj poznanih rojakov v Clevelandu, George Boston-Bostijanci, ki je svoječasnno vodil trgovino na St. Clair Ave. in 58. cesti. Umril je v starosti 60 let. Tu zapuščajo soprogo, hčer Frances in sina Harvey, pa tudi mnogo sorodnikov. Ranjki je bil doma z Dobrepolja pri žužemberku, in je bival v Clevelandu 42 let. Bil je eden prvih slovenskih pionirjev, in je svoječasnno mnogo pomagal rojakom, da so postali državljani. Rad je imel opraviti tudi s politiko, za katero se je vedno živahno zanimal. Bil je član društva Naprej št. 5 S. N. P. J. Pogreb se vrši v petek, 30. junija, iz Jos. Zele in Sinovi pogrebnege zavoda. Bodi mu chranchen blag spomin, prizade-tim sorodnikom pa naše iskreno sožalje!

Ranjki Intihar

Kot smo včeraj poročali je preminul v mestni bolnici v cvetu mladosti Alfonz Intihar, star šele 18 let. Rojen je bil v Clevelandu, kjer zapuščajo starše, dve sestrji, Mrs. Mimie Mihelčič in Vivian ter brata Alberta. Ranjki je bil član društva Struggle, št. 614 S. N. P. J. Pogreb se vrši v petek zjutraj iz hiše žalosti na 426 E. 158th St. pod vodstvom August F. Svetek, v cerkev Marije Vnebovzete in potem na St. Paul pokopališče. Iskreno sožalje vsem sorodnikom!

Kvort žganja—\$300

Kvort žganja je bil vreden včeraj na sodniji \$300. Policija je dobila kvort v nekih prostorih na 3766 E. 59th St., in aretirala tri mlade moške. Na sodniji pa noben moški ni hotel priznati lastništva kvorta. Sodnik jim je svetoval, da naj se pobotajo med sabo, kdo je lastnik, naker bo dotičnega kaznoval \$100, druga dva pa spustil. Toda niso se mogli sporazumeti, naker je vse skupaj poslal v zapor in odredil, da ne bodo prej spuščeni, dokler vsak ne plača \$100.

* Umril je laški poslanik v Londonu, general Bordonaro.

Demokrati glasujejo na konvenciji

Smith namerava podpirati Bakerja.

Chicago, 28. junija. Walter Lippman, znameniti ameriški pisec in opazovalec razmer, ki se mudi na chicaški demokrati konvenciji, piše glede otvoritvenega govora senatorja Barkley in glede načrtov, ki jih imajo demokrati za zboljšanje razmer, sledeče:

"Pod pogojem, da demokrati nominirajo za predsedniškega kandidata moža, ki zna voditi po načelih demokratske doktrine, tedaj stojimo pred pomembnimi časi. Demokrati na črti ni prazna obljuba, kot je republikanska platforma, pač pa jasno začetna pot, da se vrnemo v normalne čase s tem, da se odpravi visoka carina in da se naredi mednarodni trgovinski sporazum. Dočim se republikanci tišči zlatega standarda, ki je ugoden za velefinančnike, imajo demokrati priliko ta zlati standard olajšati tako, da bo deloval ugodno na ves položaj."

"Z enako točnostjo je senator Barkley razpravljal o prohibicijskem vprašanju, ko je pozival delegate, da se vrnejo k metodam Jeffersona, kar se tiče vlade. Brez vsakega zavijanja je povedal konvenciji, da mora pripočiti kongresu, da se uniči prohibicija in nemudoma oblaži 18. amandment. Ta izjava demokratov je priprosta, toda jasna, brez obotavljanja, direktna in mora ugajati tudi nasprotnikom, ker vedo sedaj, kje stoji demokratska stranka. Glede odpo-moči farmarjem se je izjavil nekako negotovo in glede izvanredne podpore veteranom in drugim "posebnim interesom" je bila izjava nejasna, toda koncem konca imamo tu jasno izjavo glede dveh najbolj perečih vprašanj: tarif in prohibicija. Pri re-

publikancih o tem vsem nismo niti slišali."

Chicago, Ill., 28. junija. To-rek, 28. junija, je bil Rooseveltov dan na demokratiški predsedniški konvenciji. Dobil je zmago na celi črti, kar je pa proti večeru povzročilo, da so se njegovi nasprotniki začeli še tesneje organizirati. Alfred E. Smith iz New Yorka je središče, okoli katerega se zbirajo nasprotniki Roosevelta. Eden za drugim so prihajali sinoči demokratiški voditelji k Smithu, da organizirajo boj do skrajnosti napram Rooseveltu.

Dočim je Roosevelt dobil kontrolo nad konvencijo, pa je očitno, da ne bo dobil dvotretinske večine, torej ne bo nominiran pri prvem glasovanju. Med nasprotniki Roosevelta se je dogovorilo, da vztrajajo pri prvem, drugim in tretjem glasovanju, naker se bo pokazalo, da Roosevelt ne more biti nominiran. Potem se bodo nasprotniki zopet sešli in se zedinili na skupnega kandidata.

Alfred E. Smith je dal razumeti, da je pripravljen umakniti svojo kandidaturo in podati svojo podporo najprvo Newton D. Bakerju iz Clevelanda, in če je to nemogoče, pa governerju Ritchieju iz Marylanda. Ugotovili so, da če nasprotniki Roosevelta vzdržijo pri prvih treh glasovanjih, da Roosevelt ne more dobiti nominacije.

Roosevelt je v torek zmagal v tem, da je konvencija pooblastila delegate iz države Louisiana, da zasedejo svoja mesta. Ti delegati so Rooseveltovi pri-lasli. Nadalje je Roosevelt zmagal, ko je bil stalnim predsednikom izvoljen Frank Walsh iz Montane, namesto sedanjega

načelnika Shouse, ki je bil za Smitha. Vendar je Walsh zmagal s tako malo večino, da je celo pristaše Roosevelta osupnalo.

Bandit Lindbergh otroka baje v Pragi?

Waag-Neustadt, 28. junija. Neki nepoznani moški se je tu podal policiji, rekoč, da je ameriški državljani, toda svoje-ga imena ni hotel povedati. Povedal je, da je on eden izmed sedmih banditov, ki so odpeljali in umorili Lindbergh otroka. Vseh sedem je šlo po umoru v London. Tu so dobili denar iz Amerike, naker so odpotovali v Pariz, kjer so kupili avtomobil in se nameravali odpeljati v sovjetsko Rusijo. Na potu je pa skrivnostni mož zgubil svoje tovarise. Mož je bil lepo oblečen, toda brez denarja in tako zmučen, da se je komaj držal kvišku. Policija ga je aretirala, toda je mnenja, da je najbrž potepuh, ki bi rad zastoj prišel v Ameriko.

Boljša prodaja

Nathan Richman, predsednik Richman Bros. Co. ki prodajajo narejene obleke, poroča, da odkar je kompanija znižala ceno oblekam na \$18,50, da se je trgovanje precej zboljšalo. Rekel je: ljudem je treba dati pravo blago po pravi ceni, in radi bodo kupovali.

Cleveland Heights

Mesto Cleveland Heights ima \$45,000 za podporo potrebnim družinam. Te dni je dobilo \$20,000 od gasolinskega davka, kar gre v isto blagajno. Glede brezposelnih v Cleveland Heights je položaj tam mnogo boljši kot v Clevelandu.

Lindbergh priča na sodniji, kako so ga hoteli potegniti za odškodnino

Fleming, New Jersey, 28. junija. Tu se je pričela obravnava proti John Curtis, gradilcu ladij v Norfolk, ki je dva meseca vlekel Lindbergha, češ, da je v zvezi s pravimi banditi, ki so mu odpeljali otroka. Curtis se je na priporočilo pastora Peacocka in upokojenega admirala Burrage približal Lindberghu in ga vprašal, koliko je voljen plačati, da mu banditi vrnejo otroka. Curtis je izjavil, da zahtevajo banditi \$25,000. In tudi potem, ko je Lindbergh plačal potom dr. Condonu \$50,000 banditom za vrnitev otroka, je Curtis še vedno trdil, da je le on v direktni zvezi s banditi. Šele potem, ko so dobili mrtvo truplo otroka, je prišla sleparija na dan. Odvetniki Curtisa trdijo, da je Curtis delal v najboljšem prepričanju, da dela prav, državni pravdnik pa trdi, da je Curtis oviral poslovanje justice in da je kazniv. Lindbergh je natančno pričal danes pred porotniki, kakšne posle je imel s Curtisom. Lindbergh je bil miren, toda izrazit. Med porotniki je 7 moških in 5 žensk.

Pot v Madison, Ohio

Kdor hoče hitro in brez ovir priti iz Clevelanda v Madison, Ohio, naj se posluži novega pota, ki vas pripelje direktno v Madison, Ohio, ne da bi vam bilo treba iti skozi Willoughby in Painesville, kjer je mnogo prometnih signalov in sitnih policistov po vseh kotih. Vozite po Euclid Ave. do puta Route No. 91. Obrnite na desno po 91, do vrha klanka, kjer obrnite na levo na Route No. 84. Vozite vse-skozi po 84, in pot vas pripelje direktno v Madison ali pa v Genevo. Po tej poti ne vozi dosti avtomobilov, pot je gladka in večidel nova, nobenih signalov ni po poti, niti policistov. Izognete se marsikaterim sitnostim.

Slovenski deček utonil

John Speh, 6214 Glass Ave. je sinoči spoznal obleko svojega sina, katero so dobili v Gordon parku. Mladi Speh se je šel kopat z drugimi tovariši v jezero v Gordon park, ko so ga tovariši pogrešili. Popoldne so ga še videli skakati v vodo, naenkrat so ga pa pogrešili. Prijatelji so mislili, da je šel domov. To je bila že trinajsta žrtev kopanja letos v Clevelandu.

Oropana pekarna

Dva zakrinkana roparja sta prišla včeraj v pekarno Quality Pie Co., 4516 St. Clair Ave., kjer sta zvezala oba peka z njuj lastnima predpasnikoma, odnesla \$400 iz registra in pobegnili. Peter Miketic je po odhodu roparjev z zobmi odvezal tovariša Soltisa, naker sta poklicala policijo.

Nekaj vrednega

Naše žene in dekleta zlasti opozarjamo na današnji oglas Grdina Shoppe, 6111 St. Clair Ave. Izvanredne vrednosti, po najnižjih cenah v mestu dobite te dni v tej priljubljeni slovenski trgovini. Splačalo se vam bo, ako preberete oglas in obiščete trgovino.

Iz Loraina

Prireditelj Slovenske šole z dne 26. junija, je krasno uspe-la. Udeležba je bila dovoljna in običnost zelo zadovoljna. — Hčerka poznane rojaka John Ivančiča, ki živi na farmah blizu Loraina, se je preteklo soboto poročila. Čestitamo!

Boljševiška vlada želi mir, toda ima pripravljeno ogromno armado

Moskva, 28. junija. Sovjetska Rusija želi mir, po zahtevu njenih voditeljev, ki pa imajo kljub temu pripravljeno ogromno armado za vsak slučaj. Civilna uprava sovjetske Rusije govori o petletki in industrijah, toda vojaški oddelek vlade ima tudi svojo petletko in vežba rusko rdečo armado do skrajnosti. Kot se je izjavil neki višji ruski častnik v rdeči armadi: "Mi bomo umrli do poslednjega moža, ko bomo branili sovjetsko Rusijo pred Japonsko ali pred katerokoli drugo državo. Mi ne želimo nobenega spora z nikomur, toda branili se bomo do zadnje kaplje krvi. Toda danes je očitno, da je nevarnost vojne med Rusijo in Japonsko minula. Tako v Rusiji kot na Japonskem so postali bolj trezni v mišljenju. Toda trije elementi so, ki znajo vsak trenutek spraviti v spopad Ruse in Japance, in sicer: neutemeljena naglica kitajskih generalov v Mandžuriji. Strast japonskih militaristov, in tretjič, hujskanje takozvanih "Belorusov," nasprotnikov sedanje vlade v Rusiji. Zato je Rusija pripravljena in se dnevno bolj pripravlja.

Položaj na borzi

New York, 28. junija. Položaj delnic in bonrov na newyorški borzi ni bil nič kaj ugoden včeraj. Kar so delnice pridobile pretekli teden, so zgubile ob otvoritvi borznega poslovanja. Neodločnost kongresa glede pomoči brezposelnim, možnost, da bo kongres nadaljeval svoje delo še v juliju mesecu, doba dividen, vse to je imelo svoj vpliv na splošni borzni položaj. Bitstvenih sprememb pa ni bilo na borznem položaju. Nekateri delnice so padle od pol do ene točke, dočim so se druge dvigale za toliko. V posameznih slučajih so cene gotovih delnic padle za tri do štiri točke. Tekom preteklega tedna je bilo na borzi prodanih do 3,000,000 delnic, ali najmanjše število od julija meseca, 1923.

In ptički pojo!

Neki stanovalec na Alder Ave. v East Clevelandu je prišel včeraj na policijo in zahteval od slednje, da na vsak način pre-pove robinom zvrčenje ob zgradnjah jutranjih urah. Povedal je, da robinji pojejo že ob štirih zjutraj tako, da ne more spati. Policija je pogledala v postavne knjige in dognala, da ni nobene postave, glasom katere bi mogli, robine aretirati radi petja.

Dohodki železnice

New York Central železnica poroča, da so znašali njeni dohodki v prvih petih mesecih letošnjega leta \$130,070,3332, ali za \$35,000,000 manj kot v prvih petih mesecih lanskega leta. Kompanija je zgubila v maju mesecu \$223,000.

Dobro za vrtove

Dež, ki je padal od zadnje sobote do torka v presledkih, je do-bro namočil tisočere vrtove v mestu, kjer je zelenje že kazalo znake suše. Vse je kot na novo poživljeno.

Seja šolskega odbora

Seja šolskega odbora Slovenske šole na Holmes Ave., se vrši danes zvečer ob 7:30 v Slov. Domu. Prošeni so vsi odborniki, da so gotovo navzoči.

* V bližini Seward, Alaska, so odkrili bogate žile finega zlata.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
Published daily except Sundays and Holidays

NAROCNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$5.50 Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00 Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland po razpisnih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00; četrt leta \$1.75
Za Evropo celo leto \$7.00, pol leta \$3.50.
Posamezna številka 5 cente.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljave naslovljene: Ameriška Domovina,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0628

JAMES DEBEVEO and LOUIS J. PIRO, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

83

No. 152, Wed., June 29th, 1932

Kandidat Norman Thomas.

"Socializem ali katastrofa," se je izjavil predsedniški kandidat socialistične stranke, Norman Thomas, ki je bil nedavno tega izbran na konvenciji socialistov v Milwaukee. Thomas je bil svoje dni presbiterijanski pastor, in še danes izgleda kot bi imel nekaj pastorske zunanjosti in notranjosti, pridigar, goreč pristaš novih nauk, izrazit in gostobeseden.

"Brez dvoma je," se je izjavil visoko stasiti Norman Thomas, ko je sprejel ponujano mu predsedniško kandidaturu, da plovemo ali v popolno anarhistično katastrofo, ali pa se bo vladajočemu razredu zadnji trenutek posrečilo vzpostaviti nekako fašistovsko diktatorstvo, ki pa ne bo naredilo drugega kot ubilo še zadnji kosček svobode, ki nam je v Ameriki še ostal."

Thomas je bil nominiran z 252 glasovi na konvenciji proti enemu glasu. Njegov podpredsedniški kandidat je James H. Maurer iz Pennsylvanije, dobro poznan v delavskih krogih.

"Rekord Hooverjeve administracije je napaka nakopljena na napako," je dejal Thomas med konvencijo. "Hoover je obseden od ideje, da se more povzročiti povratek prosperitete le s tem, da se poskuje denar onim, ki imajo denarja že preveč izposojenega. Zaman čaka Hoover na sv. Miklavža, da bi vrnil in prinesel prosperiteto, in dočim je dovolil že stotine milijonov financiranj, da jim pomaga na nogo, se je pa branil z vsemi štirimi, da bi se v resnici podpre potrebnim brezposelnim podelila podpora, katero nazivlje Hoover — dola. In kar se tiče demokratov," je izjavil Thomas, "niso nič boljši. Stranka, ki si nadevuje ime Thomas Jeffersona je na jugu stranka najsilnejših plemenskih izkoriščanj, in na severu je pa stranka največje korupcije v mestih."

Na socialistični konvenciji se je tudi predlagalo glede zaplembe privatnega premoženja. Temu se je kandidat Thomas z vso silo upiral. Izjavil je: "Nasilna zaplemba premoženja in civilna vojna je morda dobra in umestna v Moskvi ali v Leningradu, toda to bi povzročilo v Ameriki strašno gorje in lakoto."

Socialistična stranka ni bila nič kaj naklonjena od leta 1920 sovjetski Rusiji in boljševizmu, ki tam prevladuje. Pri zadnji socialistični konvenciji pa je bila sprejeta resolucija, v kateri se vzgledno omenja prizadevanje današnje ruske države glede socializiranja Rusije.

Med drugimi načeli in problemi, katere je odobrila socialistična konvencija, in katere bo kandidat Thomas zastopal tekom svoje predsedniške kampanje, je tudi resolucija glede odprave 18. amendmenta in glede dovolitve \$5,000,000, da se nemudoma pomaga brezposelnim.

Norman Thomas, kandidat socialistov za predsednika Zedinjenih držav, ima to lastnost, da ga ne sovražijo niti oni, ki se absolutno ne strinjajo s socializmom in njega nauki. En ali drugi "kapitalistični" časopis piše, da brez ozira, kaj kdo misli o socializmu kot prevratnemu nauku, ki se nikakor ne strinja z ameriškimi principi, toda eno je gotovo, stranka je letos izbrala kandidata, ki vsebuje odlične zmožnosti za vodstvo predsedniškega urada v slučaju izvolitve.

Zopet drugi časopisi pa omalovažujejo kandidaturu Norman Thomasa in pišejo na primer: "Socialistična stranka je pred štirimi leti dobila okroglo 250,000 predsedniških glasov po vseh Zedinjenih državah. Vseh glasov je bilo oddanih nad 36,000,000, torej niti ene desetinke enega procenta. Ako so tri leta strašne depresije kaj spremenile v tem, moramo počakati, da vidimo. Na noben način pa ni smatrati kandidata Thomasa kot nasprotnika, ki bi alarmiral javnost. Iz ene desetinke procenta zna nastati pol procenta, ali z drugimi besedami, socialisti bodo dobili letos petkrat več glasov, kot so jih dobili pred 4. leti, nekaj več kot milijon glasov izmed 40,000,000 glasov, ki bodo oddani za predsednika."

Well, kakor so čudni časi danes, v katerih živimo, izvanredni in brez primere v zgodovini, tako se znajo izvanredno zasuskati tudi letošnje predsedniške volitve.

D O P I S I

Cleveland, O. — Organizacija Hrvatski narodni dom priredi svoj piknik v nedeljo 3. julija na Pintarjevi farmi, ki se nahaja na 260. cesti, med St. Clair Ave. in Lake Shore Blvd. Piknik se prične zgodaj jutraj in bo trajal pozno v noč. Odbor je poskrbel, da bo tudi letos na razpolago bus, ki bo vozil izpred Hrvatskega narodnega doma, pa do prostora piknika. Bus bo vozil vsako uro, pričasi opoldne. Ta bus bo ustavljal tudi na East 26. cesti in na 40. cesti, zato se lahko poslužijo tega busa vsi oni, ki živite v tej okolici.

Na pikniku bo, seveda, peče-

ne jagnjetine in vsakovrstne okrepčujoče pijače. Na prostoru piknika se bo igrala tudi baseball igra, v kateri bodo igrali naši pionirji s pittsburskim teamom.

Kdor se bo peljal s svojim avtomobilom, naj se pelje po St. Clair Ave., ali pa po Lake Shore Blvd. do 260. ceste, tam bo pa že videl napise, ki ga bodo vodili do prostora piknika. Bus bo pa peljal po St. Clair Ave., po 140. cesti, Sylvia Ave., 152. cesti, Waterloo Rd., 185. cesti, St. Clair Ave. do piknika.

Najboljšo postrežbo in fino zabavo vam zagotavlja Odbor.

ZRTEV JE—BITI DELAVSKA MATI

V Berlinu je izšla knjižica, v kateri je pisec navedel izjave 150 predilniških delavk o njihovem delu in njihovem počitku. Ta knjižica je tako značilna za življenje ženskih delavk, da se noben socialno misleč in socialno delaven človek ne sme izogniti tožbi, ki kliče iz te knjižice.

Pisec priobčuje najprej izjave delavskih deklet. Te se še pritožujejo, da je njihovo tovarniško življenje enakomerno in pusto. Tembolj se vesele nedelje, ki naj jim poplača težave vsega tedna. Delavska dekleta pričakujejo, da jim bo delavska organizacija izboljšala njihov položaj.

Za dekleti govore poročene delavke, ki pa so brez otrok. Tudi od njih jih mnogo deluje v strokovnih organizacijah, vendar pa že tožijo, da jih gospodinjstvo zelo teži. Le v nedeljo popolne imajo svoj odpočitek. Premišlujejo in računajo, kje bi dobile še kaj prostega časa, da bi se telesno in duševno osvežile.

Nepopisno žalostno pa je poročilo mater. V tem poročilu, ki je vsako kratko, pa je zapadenega neizmerno gorja. Takoj prva mora skrbeti za brezposelnega moža in za tri otroke. Že ob 5 zjutraj odhaja od doma na delo. V tovarni delatopotem do en četrta na tri popoldne. Do en četrta na šest popoldne mora potem čakati na prvi vlak, ki jo popelje proti domu. Vsa zmučena in utrujena pride ob šestih zvečer domov in tedaj se začne šele pravo delo, njeno gospodinjstvo. Ob sobotah in nedeljah pa mora čistiti stanovanje in prati. In vendar je to še eden milejših slučajev. Oglašajo se matere, ki imajo šest do deset otrok. Še ko stoje v tovarni, mislijo na svoje otročičke, kje se sedaj potepajo. "In krči se mi srce v divji bolečini, ko so tako sami sebi prepuščeni." Druga mati ima devet otročičev, deseti je na potu. Ta reva dela od sedmih zjutraj do dveh popoldne. Ko po delu pride domov, mora do pozne noči izvrševati gospodinjstva dela in oprati vse perilo sama. Za te ženske je "že tudi nedelja popoln delavnik." Povsod v vseh poročilih teh mater srečujemo bolesten vzklík: "Povsod zunaj cvete, v meni pa gori bolečina. Kljub vsem težkim razmeram, ki morajo te uboge delavske matere živeti v njih, pa vidimo v njihovih srcih izraze silne ljubezni do svojih otrok. Katerikoli od njih je umrlo kako dete,

se ga s solzami spominja v svojem poročilu in hrepeni po njem.

Mlajše delavske žene še razmišljajo, kako bi se jim dalo od pomoči. Izražajo željo po 6-urnem delavniku in pa po stanovanju, ki bi bilo urejeno tako, da bi svoje gospodinjstvske dolžnosti lažje opravljale. Marsikatera mlajših zahrepeni po pogrnjeni mizi, ko pride iz tovarne domov. Druge zopet pravijo, da bi se najraje posvetile z vso ljubeznijo svojemu domu, možu in otrokom in bile samo gospodinje.

Končno besedo imajo delavske starke, vse izmučene. Te nimajo nobenih želja več, le delale bi rade in se boje, kaj bo, ko ne bodo mogle več delati.

To je pretresljiva vsebina ankete 150 delavk, kateri je izdajatelj dodal že svoje misli in socialne zahteve: Za vsako mater in otroka je treba v prvih dveh letih otrokovega življenja plačevati poseben dodatek, da bo tako materam gmotno omogočeno res biti matere. Stanovanja, v katerih družine stanujejo, naj bodo taka, da se jim gospodinjstvo olajša. Konsumna društva bi morala delavkam dostavljati blago v hišo, da ne bi izgubljale časa z nakupovanjem. Naloga konsumnih organizacij bi bila tudi reformirati in organizirati proletarsko gospodinjstvo. Sin in mož bi morala pomagati materi pri gospodinjstvu. V ta namen je treba vse družinske člane poučiti v gospodinjstvih zadevah in ne le deklet.

Z velikim zadoščenjem pa poudarja izdajatelj knjižice na koncu tudi tole misel: Niti ena od vseh vprašanih delavk noče, da bi se njena družina razdružila, kakor to dela danes komunizem v Rusiji. Veliko grenkobe je zbrane v poročilih teh delavk, iz katerih pa govori čisto odločno duša ljudstva za življenje v družinskem krogu, za družinsko življenje, ki je samo zase brez poseganja tujih vplivov. Ta poročila delavskih mater govore z veseljem o materinskih dolžnostih in samo obžalujejo, da jih ne morejo tako izvrševati, kakor bi jih rade. Anketna delavk kliče, da proletarska žena noče, da bi se ji razbijalo njeno družinsko svetišče, pač pa hoče, da družba njene življenjske razmere, posebno z omejitvijo delovnega časa in drugimi ukrepi tako izboljša, da bo vsaka delavska mati res lahko pred vsem mati. To ni le naloga državne socialne politike, ampak predvsem naloga velikih ljudskih verskih organizacij.

ZANIMIVO STVARSTVO V MORJU

Ribiči kot lovec radi pripovedujejo neverjetne zgodbe o prečudnih stvorih, ki so jih videli ali vjeli. In tukaj se piše o takih stvorih, ki žive v temnih morskih globinah. To niso nikake izmišljotine, ampak je vse dokazano po učenjakih, ki so posvetili dolga leta proučevanja na tem polju.

Morda ne boste verjeli, da živi riba, ki poje. In ne poje morda takrat, ko pride vrh vode, kjer bi odprla usta in poslala v svet krasno melodijo morskih deklic, ampak prepeva v vodi. Ta riba se imenuje porirhthys notatus in živi na pacifičnem obrežju. Riba ima to čudno navado, da kadar izleže jajca, da paži tem poleg toliko časa, da se izvalje ribice. Ta jajca se primejo, ko so izležena, vsakega trdega predmeta v morju, skalovja in dr. in se priljeplijo ob ta predmet. Človek v vsej svoji modrosti še ni iznašel lepila, ki bi držalo v vodi, a ta riba ga ima.

Ta riba torej pazi nad svojim zarodom in mu prepeva uspa-vanko. To petje je nekako prijetno doneče grgranje, ki ga lahko sliši človeško uho iz vode. Petje proizvađa nekak mehur, ki leži ob ribji hrbtenici in ki je napolnjen z nekim plinom. Pri plavanju se mehur razteza in stiska, kar povzroča glas, o

katerem pravijo učenjaki, da je petje.

Mati narava je morala biti raztresena volje, ko je ustvarjala blatnega skakača. Ako se opazuje to žival, bi se skoro mislilo, da se je mati narava premislila sredi svojega dela. Najprej je hotela ustvariti ribo, a ji je korčno dala podobo žabe. Ampak ker je bilo delo že napol gotovo, je mati narava pustila stvar kot je in tako ima ta žival podobo ribe, a ima vse lastnosti žabe.

Ta riba, ki jo imenujemo: blatni skakač, je skoro smešna na pogled. Dasi ima luskinne in plavuti po pravilni modri ribe, vendar je najbolj srečna, kadar more živeti v vlogi žabe in skače po blatnem obrežju.

Najti je te ribe na obali Indijskega in Pacifičnega oceana in kadar nastane oseka, jo je najti na blatnem obrežju. Kakor bi se sodilo po njegovi aktivnosti na suhem, mu življenje izven vode vsekakor prija. Skače po obrežju, pleza na skalovje, čez debela podrtih dreves in osušeni korenini. Ti trenutki bivanja na suhem so ribi obenem tudi čas prehrane, ko išče žuželke, skače za njimi in jih hlastno uživa.

So pa še druge ribe, ki pridejo na suho. V Indiji je na primer riba, ki v suši hodi od ene mlake do druge ponoči. Hodi

na ta način, da se opira na močne plavuti in se zibajoč od ene strani na drugo, pomika kaj hitro dalje. Pravijo, da ta riba prehodi neverjetne razdalje. Tropično deževje napravi mnogo mlakuž in džungli, kjer dobi ta riba začasno bivališče. Kakor hitro pa deževje poneha, se mlake posuše in riba mora "po svetu" za novim stanovanjem. V škregah ima ta riba značne mehurje, ki ji omogočijo, da ostane pri življenju, četudi nekaj dni ni v vodi.

Še bolj čudovito pa ima navado neke vrste riba, ki živi na Afriškem, Avstralskem in obrežju Južne Amerike. Ta riba se ob nastopu suhe sezone zakoplje v blato izsušenih rek. Vroče sonce to blato posuši in strdi, da je trdo kot opeka. Riba je v nekakem okamenem stanju do deževne dobe, ko se blato zopet omehča, riba se oprosti trdih spon in zopet veselo zaplava po vodi. Cele kepe tega strjenega blata so prepeljali v razne muzeje v vseh delih sveta in česaravno niso pri pošiljati delali s temi kepami bogve kako obzirno, blato ni razpadlo, dokler ga niso deli v vodo. Ko se je blato omehčalo, so izplavale ribe na prosto, zdrave in vesele.

Človek ni edino bitje, ki se okorišča z električno močjo. Na dnu temnih morskih globin žive ribe, ki poznajo uporabo elektrike, za luč in za obrambo. Te vrste ribe rabijo to svetlobo, da vidijo v temnih morskih globinah svoj plen. Električna gulgulja iz južnoameriških voda rabijo to svojo električno silo še v druge svrhe. Mati narava jo je naučila, da je elektrika tudi nekako omamno sredstvo, da svojo žrtev omamijo in jo v miru zavzamejo. Učenjakom se do danes ni posrečilo pronajti, kako se v teh ribah ustvarja elektrika, kako se te električne baterije zopet napolnijo in sploh ne morejo spoznati ves ta električni sistem.

Potem je zopet enke vrste riba, ki ribari za svojo prehrano skoro na isti način kot človek. Iz glave ima dolg izrastek, s katerim miglja, pred očmi malih ribic, ki mislijo, da je to masten plen. S tem jih privabi do svojih močnih čeljusti in če ribice takrat spoznajo svojo zmožnost, že prepozno, ker v istem hipu že izginejo v žrelu svoje cenjene "rojakinje." In ne samo ribe, tudi race in druge povodne ptice zvabi k sebi, ko si iščejo hrane.

Sestra te ribe, ki živi globoko na dnu morja, ima na koncu svoje vade nekakšno električno žar-nico. Ker je v temnih morskih globinah ta lučka edina svetloba, privabi mnogo ribic v bližino, katere potem riba hlastno povzame.

Akoravno je bilo spisanih že na stotine znanstvenih knjig o ribah, pa pravijo učenjaki, da se je proučevanje življenja rib šele pričelo. In dasi so potegnili že vsakojake vrste rib iz morskih gladin, pa se vsak dan najde še kaka posebna vrsta, ki je pravo čudo v živalstvu.

PRIMORSKE NOVICE

—Furlani demonstrirajo. V Furlaniji so bile koncem maja po več mestih živahne demonstracije proti nezgodnim davčnim bremenom. Taki nemiri so bili v Spilimbergo, Pordenone, San Vito di Nogara, v Tarcentu. Vladni organi so obetali pomoč in je baje vladne res provizorično sistirala izterjevanje davkov.

—Filip Terčelj konfiniran. Filip Terčelj je bil v soboto 21. maja odveden iz koperskih zaporov v konfinacijo. Baje mu je določenih 5 let konfinacije. Istočasno sta bila iz Kopra odvedena Darko Šuligoj in Zorici. V začetku maja je bil v Gorici izpuščen iz zapore alogizijevski prefekt Oswald. Sedaj je konfiniran na bivanje v svojem rojstnem kraju Idriji. V zaporu je presedel kake 4 mesece, ne da bi bil kaj zakrivil ali del

povod za utemeljeno sum njo. Enako je bil izpuščen iz zapore alogizijevski vratar, ki je moral oditi v rojstni kraj Ravnico.

—Italijansko vojaštvo se je to pomlad zelo zanimalo za stanje strelskih jarkov po Krasu. Čez sedem let . . . Pri St. Mihelu blizu Postojne je nenadoma počil na avtomobilu, v katerem se je vozil nemški trgovec Bachman iz Frankfurta s svojo gosposo proti Reki, obroč na kolesu. Bila sta na mestu mrtva. — "Polopolo di Trieste" z dne 1. junija 1932 zahteva od vseh Tržačanov, ki še nosijo slovanske primke, naj takoj vložijo prošnjo za poitalijančevanje. — Razstava črešenj se je vršila 15. junija v Gorici. — V Trstu je na križišču Korza in Rimske ceste zašel 41 letni železničar Onesti med dva tramvaja. Tramvaj je nesrečno prezezel čez polovico telesa. — Boris Kolman, star 9 let, iz Kostanjevice na Krasu je na travniku našel nerazpocen naboj. Ko se je začel z njim igrati, se je naboj razpočil in dečka hudo poškodoval. — Nevarno je zbolel g. Jožef Židan, župni upravitelj v Rodniku. — Ob priliki romanja v Rim se je 300 Albanec poklonilo tudi Mussoliniju.

—V Julijski krajini se dan za dnem ubija otrokom v glavo, kako zverinska je bila Avstrija, kako hudobni in krvoločni so Slovani, kako grd in neolikan je slovenski jezik. Kakšno sodbo si bodo naredili otroci o šoli in o državi, kadar bodo doumeli, da so jim uradno lagali. — Italijanska državna banka nakupuje zlato v državi. V časopisu je ponovno pozvala občinstvo, naj pri-nese na sedež podružnic vsakovrstne predmete iz zlata. Povsod je nastavljen strokovnjak, ki ponujene stvari preskusi in oceni, na kar banka plača čisto vrednost po 12,627 lir za kg zlata. Doslej je banka na ta način dobila že za pet milijonov papirnih lir zlata. Umestnost tega nakupa je zlasti v tem, da protivrednost ostane v državi. Poprej je banka za nakup zlata na tujem prodajala devize, pa se je njih zaloga močno skrčila. — V Trstu je umrl znani slovenski voditelj Iven Daneu. — Avtomobil je povozil in hudo poškodoval 33 letnega Edvarda Rejo iz Šmartnega pri Kojskem. — Tržaški prefekt je podpisal 79 dekretov, ki izpreminjajo slovanska imena v italijanska. — V župniji Stari Pazin so odpravili hrvatsko pridigo, čeprav so župljani sami hrvatski kmetje.

—MLADA IZNAJIDITELJICA
Ko se je 9-letna Katarina Feibusch iz New Yorka kopala v banji, ji je skočil iz rok kos mila. To je bil vzrok, da je postala iznajditeljica. Ko se je nahajala nekega jutra v kopalni banji, ji je odskočil kos mila iz rok, da ga ni mogla doseči. Ni se ji zljubilo stopiti iz banje, poklicati pa tudi ni mogla nikogar, da bi ji pobral milo. Bila je namreč edina ženska pri hiši, mati ji je umrla pred leti in bratov pa tudi ni mogla klicati na pomoč. In da se ji taka sitna zadeva zopet ne ponovi, je prebodla milo z iglo in ga privezala na vrstico, da je odsej milo vedno lahko držala pri sebi. To se je tudi drugim zelo tako praktično, da so to upeljali sorodniki in sosedje in oče dekleta se je odločil, da vzame na ta patent.

Odgovori na vprašanja

1. Norman Thomas.
2. Okoli 10,000.
3. Slovenska kontraktorja Satkovič brata.
4. En cent od 1,000 žveplenk.
5. Idaho.
6. Sedem let.
7. Zato, da v hišo ne dežuje.
8. 1809, 1813.
9. Društvo Sv. Ane št. 4 S. D. Z. Mrs. Julija Brezovar.
10. 1895.

Če verjamate al' pa ne.

Zadnjič enkrat sem stal na kamenitem pomolu pri jezeru v Gordonu parku in opazoval dva ribiča, ki sta z vso vneto držala vado, pričakujoč, da se bo zmotila kaka ribica in pocuknila za vrstico. Ker sem imel ravno čas, sem sklenil, da bom počakal toliko časa, dokler ne bom videl prvega plena. Zdela se mi je, da bo zaželjeni trenutek vsak čas prišel, ker ribič, ki je bil nekoliko bolj oddaljen, je vsake dve minuti pocuknil za palico in vsakokrat sem mislil, da je riba prišla. Toda privlekel ni ničesar na dan, samo cukal je v gotovih presledkih za vrstico. Ribič pa, ki je sedel blizu mene, je držal za vrstico celi dve uri, ne da bi le enkrat potegnil za vrstico. To se mu je zdelo čudno, da cukajo ribice samo za vado pri enem ribiču, pri drugem pa nič, zato svoje premisleke tudi spravim v besedo in vprašam prvega ribiča:

"Kako je pa to, da ribe venomer cukajo za vado vašega sosedu, medtem, ko se za vašo vado ne zmeni živ krst? Morda nimate prave vade?"

"Saj tudi pri onem ribiču ne cukajo ribice za vado. To se vam samo zdi. Vidite, možu se kolca in vsakokrat, kadar se mu kolcne, mu roke potegnajo za vrstico in vi, ki nimate v tem poslu izkušnje, mislite, da ga oblegajo ribe."

V goste je bil povabljen eleganten fant, ki je nekoliko škilil za domačo hčerko. Po obedu, ko je bil servirana kava, je ostal gizdalin za par trenutkov v sobi sam z domačim fantkom Vilčkom. Mladenec ravno prime za bližnjo skodelico in hoče piti kavo, ko ga Vilček opomni:

"Gospod, če bi bil jaz na vašem mestu, bi ne pil iz tiste skodelice. Tista skodelica je Lizikina in ona ne dovolja, da bi kdo drugi pil iz nje kot ona."

"Prav," reče mladenec in na dušek izprazni skodelico. "Saj to je zame velika čast, da sem pil iz Lizikine čaše. Saj Lizika je Tvoja mlajša sestra, ne?"

"Ne, Lizika je moja mala psica," odvrne hudomušni Vilček.

"Se eno besedo, pa vas bom vrgel dol po stopnicah!" zakliče razjarjeni možak, ki ga je prišel krojati tirjat za dolg.

"Ali smem vprašati, jeli to vaša resna beseda, ali se samo norčujete?"

"Jaz mislim to popolnoma resno."

"To je vaša sreča, ker si na dovolim nobenih norčij."

Amerikanec pride na obisk v London in tam pripoveduje vsakovrstna čuda, ki se dogajajo v Ameriki. Med drugim reče:

"Pri nas v Ameriki je bilo nekega leta tako vroče, da so muham peruti zgorele."

"To ni nič," odvrne neki Anglež, kateremu je presedalo to Američanovo bahanje, "pri nas je bila neko leto taka vročina, da smo morali dati kokošim led, da niso legla kuhana jajca."

Janezek, katera pesem se največkrat boje pri poroki?" vpraša učitelj učencek, ki se je ta čas igral s hroščem, ki ga je prinesel v šolo in ni pazil na učiteljevo vprašanje. Slišal je samo svoje ime in pa da hoče učitelj vedeti za neko pesem, pa se odreže:

"Objokane, uboge reve . . ."

"Toj, kako lepo se zna obnašati vaš sinček; lahko ste ponosni na takega otroka."

"Aha, veste, to je podedoval od mojega moža. Kadar njega namreč zapro, mu je radi lepega obnašanje v ječi, vedno nekaj tednov odpuščenih."

Ameriška filmska industrija

Ako človek pogleda na borzo na poročila, bo videl, kako zelo so padle delnice filmskih družb. Edina filmska družba, ki se še kolikor toliko drži, je Loew. To bo najbrž vsled tega, ker ta družba je vedno kazala slike visoke kvalitete, kar je dokaz, da se v krizi samo dober film izplača. Ljudje, ki obiskujejo kino-gledišča, niso tako neumni, kot se je včasih mislilo, da so.

V letih 1928 in 1929, ko je bilo dosti denarja in ko so ljudje trumoma vrel v kino-gledišča, takrat je "šlo vse." Danes pa plača obiskovalec kina svoje redke groše samo za najboljše slike, ki so res vredne, da si jih človek ogleda. Razne filmske družbe so menjavale režiserje, direktorje, igralce, da bi njih slike zopet prišle v veljavo. Toda vse zastoj, ne morejo se več dvigniti do iste višine, kot so bile pred nekaj leti. Seveda, največ je temu kriva svetovna kriza, obubožanje naroda, ki ne more obiskovati kinov.

Prošlo leto je bilo v tej deželi 20,000 kino-gledišč, čeprav je bilo takrat že 5,268 zaprtih. Večina teh gledišč kontrolira pet velikih filmskih družb. O bodočnosti teh kino-gledišč je danes še velika negotovost. Direktorji teh družb poskušajo vse, da bi se obdržali na površju, a ne morejo dobiti denarja od bankirjev za izdelovanje slik, kar stane silne vsote denarja. Kakor povsod, se je tudi pri kino-glediščih poskusilo s varčevanjem. Utrgale so se neusmiljeno plače nameščencem in poskušalo se je dokazati tudi raznim filmskim "zvezdam," da so danes slabi čes! Tako filmska "zvezda" se običajno ne briga za resne čase, posebno ako čuti, da je pri filmu neobhodno potrebna. Toda tudi tem "zvezdam" so zadnje čase pristrigili peruti in mnogo pogodb s filmskimi "zvezdami" ni bilo obnovljenih zadnje čase, ker se jim ni moglo plačati zahtevane vsote. Nekatere družbe so ponudile tem "zvezdam," da bi se jih plačalo po odstotkih, kolikor film prinese dobička. Vsekakor imajo filmske družbe pred seboj resne probleme, kakor vsaka druga industrija.

Srečanje s znancem

Kar sem mogel sem tekkel za lumpom, ki mi je pravkar v gneči iztrgal uro. Tudi nekaj drugih ljudi se je pridružil zasledovanju.

"Primate tatu!" sem vpil, da se je razlegalo daleč po cesti. Ljudje so postali pozorni na begunca. Na cestnem oglu se jih je nekaj pripravilo, da mu zastavijo pot. Toda tat je naglo zavil v stransko ulico, in mi

pa za njim. Tat je kmalu uvidel, da ne more ubežati, zato plane v neko vežo in mi se vsujemo za njim. Zgrabim ga za dež in ga trdno držim. Tat se obrne in najina pogleda se srečata — samo za trenotek in spoznal sem ga, kakor tudi on mene. Bil je to moj nekdanji sošolec in najboljši prijatelj. Tudi on me je spoznal. Toda drugim nisva dala razumeti, da se poznavata. Krepko zopet zgrabim tatu in povem navzočim, da sem dovolj krepak, da bom lahko sam izročil tatu policiji. Ostala sva sama.

Greva po cesti. Na praznem oglu ceste obstaneva. Potrkam mu na ramo, mu pogledam v oči in rečem: "Milan! Človek! Kako da je tako daleč prišlo s teboj!"

V oči mi zarosi; ne upa si mi pogledati v oči. S težavo zajecja: "Petnajst mesecev sem brez dela... in v stiski... če mora človek skrbeti za ženo in osem otrok..."

"Milan!" rečem ponovno, "in postal si tat! Svojega tovariša iz mladih let si oropal."

Povesil je glavo. Zdelo se mi je, da mu je žal. Potegne uro iz žepa in mi jo da nazaj. V meni se pojavi usmiljenje, saj obžaluje. S krepkimi besedami mu govorim na srce in mu kažem temno pot, na katero se je podal. Vidi te mu, da je čisto skesan. In ko mu končno spovem, da ga ne bom naznanil, veselja završne in se me oklene z obema rokama. Bil sem ginjen in hvaležno pogledam v nebo, na sem imel priliko sprebrniti grešnika. Posloviva se v prisrčnih besedah. Bil sem vesel, na sem storil dobro delo.

Ker je bilo že pozno, skočim na ulično železnico, da hitreje pridem domov. Da plačam vozniš, sem segel v žep. V prvem žepu nič, v drugem nič; obrnem vse žepa, toda moje denarnice ni nikjer. Tudi ure ni nikjer... Vse skupaj mi je vzel moj prijatelj iz mladih let, ko sem ga spreobračal na pravo pot...

Zdravniška pomoč

300 zdravnikov v Clevelandu se je prijavilo Academy of Medicine, Cleveland Hospital Council in Cleveland Welfare Federation, in so izjavili, da bodo v nujnih slučajih potrebnih družin zastoj dajali zdravniško pomoč. Zdravniki so tozadevno razdeljeni po vsem mestu. Oglašiti se je treba na klinikah, ali pa v izrednih slučajih, na Associated Charities.

So siti managerja

1,500 državljanov v East Clevelandu je včeraj vložilo prošnjo, da volivna komisija razpiše posebne volitve glede spremembe mestne vlade v East Clevelandu, kjer je načelnik vlade sedaj manager. Ljudje bi radi imeli župana.

KITAJČEVA PAPIGA

EARL DERR BIGGERS:

"Kaj še veste, Charlie?" "Davi sem vršil svoj posel stare babe v tej spalnici. Opazil sem, da je bila ena slika na novo obešena. Vzajem jo s stene — za njo v steni pa najdem drobno luknjo, ki jo je mogla napraviti le krogla."

Bobu je zastala sapa. "Krogla?" "Tako je! Krogla, ki se je zarila v steno — krogla, ki je zgrešila svoj cilj in se ni mogla odpočiti v telesu tistega nesrečnega, katerega je slišal Tony klicati na pomoč."

"Aha," se je spomnil urednik. "Samokres Billa Harta, ki je odstranjen iz zbirke. Gospodu Chana morava o tem sporočiti."

"Ni treba! Sem že snoči opazil, da manjka orožje. Tole pa je ležalo v košu za papir." Chan je izlekel majhen, zmečkan listič, na katerem je bilo s pisalnim strojem napisano: Darilo Williama S. Harta, 29. septembra 1925. "Ves dan sem stikal za pogrešenim samokresom. Do sedaj zamen."

Holley je vstal in Kitajcu pristrčno stisnil roko. "Gospod Chan, izkram vam svoje najgloblje spoštovanje. Vi ste mojster v svoji stroki. In gospod Eden misli prav tako."

Chan je zažarel od sreče. "Hvala lepa! Tedaj je dogovorjeno? Drevi ne izročimo biservov?"

"Nikakor ne!" je pritrdil Bob. "Nekaj zasledujemo — samo Bog ve, kaj bomo razkrili. Odslej vodite vi, Charlie, jaz vas bom pa ubogal."

Kriminalist je svoje dokaze o mrtvi papigi zopet spravil v žep. "Ubogi Tony — še davi mi je toliko pripovedoval. Toda sedaj imam opravka še pri trgovcu. V petnajstih minutah me počakajte pred hotelskimi vrati."

Ko je odšel, sta Holley in Bob nekaj časa molčala.

"Vendarle nisem imel prav," je zamišljeno menil urednik. "Na Maddenovi ranchi se nekaj dogaja. Le oklenite se svojega kitajskega tovariša! Ta bo že napravil. Če pa potrebujete pomoči, ne pozabite Willa Holleya."

"Gotovo ne!" je pritrdil Bob. "Za sedaj, Bog z vami! Morda vas vidim jutri."

Odšel je in se ustavil pred hotelom. Bila je sobota zvečer. V Eldoradu je mgolole farmarjev, zgaranih, rjavih možakov v jahalnih hlačah in pisanih bluzah, preprostih ljudi, katerim je to gnezdo bilo velemost. Skozi okna v nekem prostoru, ki je bil brivnica in igralnica obenem, je opazil skupino teh ljudi pri kockanju. Drugi so sloneli na bombazevcih ter se pripravili o potih, letini in politiki.

Avto Charlieja Chana je zavil izza ogla. Ko je vstopal, je videl, da detektivov ostri pogled opazuje hotelska vrata. Ven je prihajal tujec, ki ga je bilo med preprosto oblečenimi farmarji čudno videti. Nosil je tesno zapet plašč in klobučevinasto pokrivalo, poveznjeno globoko na oči, katere so zakrivali črni naočniki.

"No, no, kdo pa je ta?" se je začudil Bob.

"Menda je hotel Killarney v Friski izgubil zanimivega gosta. Za naju morda dobiček — kdo bi mogel to vedeti?" Prevozila sta kratko tlakovano cesto in zadovoljstvo je sijalo na Charliejevem obrazu. "Dosti dela bo še, globoke skrivnosti bo treba še razvozlati. Lepo je, če je človek tako daleč od domovine v družbo starega prijatelja!"

"Starega prijatelja?" Kitajec se je nasmešnil. "Avto, kakor je tale, me čaka doma! V tem vozu se takó dobro počutim, kakor bi se vozil po domačih cestah v Honoluluju."

Urednik Don Nixon iz Wabash, Ind. je bil obsojen v 10 dni zapora in denarno globo \$100, ker je kritiziral postopanje sodnika Sweetzerja, ki je imenoval lastnika neke garaže za oskrbnika propadle domače banke, ki ima 300 vlagateljev.

Vozila sta navkreber po skalnatem bregu in pred njima je sijal mehki žar solnčnega zahoda. Ne da bi se brigal za kotanjasto pot, je Chan spustil svoj avto.

"Hej, Charlie!" je zaklical Bob, ki je z glavo trdo priletel v strop. "Čemu tako vražje naglo vozite?"

"Oprostite!" Kitajec je zmanjšal brzino. "Bojim se, da tako res ni dobro. Za hip mi je prišlo na misel, da bi mi tale mali avto mogel pregnati domotožje iz srca!"

Nekaj časa je veselo brnel mali dvojčič honolulskega voza, ne da bi bila kriminalist in Bob spregovorila kako besedo. Hladen mrak se je spuščal na sivo puščino, sence dreves so postajale daljše, puščavski veter jim je pačil čudne obrise.

"Charlie," je končno povzel Bob, "kaj mislite o naši deželi?" "Srečen sem, da jo vidim. Vedno sem si želel izpremembe."

"Ali je kaj podobna vaši domovini?" "Havajski otoki leže, kakor Phillimorovi biseri, na kipečih nedrih oceana. V zraku je vedno dovolj vlage, dežja, ki ga nazivljemo tekoči solnčni žarek, vlažen dih svetovnega morja. Tukaj pa je vprav obratno. Ta zrak je suh kakor časopis od lanskega leta."

"Kaj bova počela sedaj?" "Oprezovata in čakata. To je poseben primerljaj. Doma moram razjasnjevati zločine, ki so največkrat jasni ko beli dan. Tu je drugače. Tu je treba najprej razvozlati uganko, kakšen zločin se je sploh zgodil."

"Menite, da je Madden tudi v zvezi? Ali pa mislite, da je ta Thorn sam krivec?" "Morda dobiva nekega dne odgovor. Za sedaj je vsekakor bolje, da se z Maddenom ne sprijaznite preveč. Saj mu menda niste pripovedovali o Philu Mayfordu in kako sumljivo se je vedel v Frisku?"

"Doslej še ne. Ko pa sem poprel v Eldoradu zagledal Mayforda, sem zares pomišljal, ali ne bi bilo bolje, razodeti se Maddenu."

"Zakaj? Biseri niso v nevarnosti. Če mu boste povedali o Mayfordu, bo morda vrel nakit spraviti v New York. Kaj potem? Odpotoval bo, vi boste odpotovali, jaz bom odpotoval. Skrivnost ranche bo ostala nerazjasnjena."

"Najbrž. Sploh pa se je zgodilo črno dejanje zadnjem-sredo." Bob je kratko opisal, kaj se je tisti večer primerilo Pavli Wendell, kako je bil Thorn zmeden, ko jo je sprejel na vratih, in posebno, kako je opazila majhnega moža s črno brado ter z bisago na hrbtu.

Chan je pazljivo poslušal. "To bi utegnili biti važen migljaj. Ta črni bradač je morda glavni člen naše verige." Približala sta se ranchi. "Pojdite noter in delajte se nedolžnega kakor novorojeno dete! Če boste po telefonu govorili s svojim očetom, boste videli, da že vse ve. Brzjavil sem mu."

"Tudi vi? Brzjavil sem mu tudi jaz."

"Tedaj je vse dobro pripravljeno." Dveri so bile odprte in Chan je z avtom zavil na dvorišče. "Lahko noč in mnogo sreče!"

V ogromnem kamninu v sobi je prasketal ogenj. Madden je sedel za mizo in podpisaval pismo. "No," je vprašal, "ste li prijetno prebili popoldne?"

"Hvala!" je nekam hladno odgovoril mladenič. "Upam, da tudi vi."

"Ah ne," je odvrnil milijonar. "Niti tukaj se ne morem iznebiti opravil. Dospela je pošta treh dni. Ali ste vendar prišli, Martin?" je dodal, ko je stopil tajnik. "Saj boste morda imeli še časa, da mi še pred večerjo oddaste pisma na pošto. In tukaj tele brzjavke tudi. Vzemi te mali avto — z njim se po teh potih človek uspešneje vozi."

Thorn je začel večje vtikati pisma v kuverte. Madden se je pretegnil ter stopil h kamninu. "Ah Kim vas je pripeljal? Ali zna kaj prida voziti?"

"Izvrstno!"

"Nenavaden dečko je tale mali, debeli rumenček!"

"Ne morem trditi. Povedal mi je, da je v Los Angelesu vozil zelenjavo. Kaj več pa nisem

mogel izbežati iz njega."

"Zelo molčec je, kajne?—Sicer pa," je nadaljeval smehljaje se, ko je odšel Thorn, "vaš oče se še ni oglašil."

"Skoraj gotovo bo šele zvečer doma. Če želite, bom potem poklical našo domačo številko."

(Dalje prihodnjič)

DNEVNE VESTI

Bonus armada je zopet pregnala radikalce

Washington, 28. junija. Veterani, ki se nahajajo v Washingtonu in zahtevajo izplačila bonusa, so danes čistili v svojih vrstah. Pomanjkanje živčevja je napotilo nekatere komuniste, ki so začeli hujskati med veterani. Slednji so pa vse komuniste prišli in jih izročili policiji, dočim so jih nekaj pognali izven mesta s poveljem, da se ne smejo vrniti več. Denar, namenjen za nakup živčevja veteranov, je pošel, toda veterani se ne zmenijo za to, rekoč, da se bodo že kako preživel.

Dobro pivo skrito med jarčicami

Atlantic City, 28. junija. Louis Eberle, lastnik truka, je bil v bližini tega mesta ustavljen, ko so policisti zagledali, da se truk nenavadno težko pomika naprej, dasi je bil navidez obložen samo s košarami, v katerih so bile košiče. Ko so policisti natančneje pogledali po truku, so dobili 50 velikih sodov dobre pive. Dočim so pivo na mestu spustili na cesto, so Eberla zaprli in ga obdolžili posesti in transporta opojne pijače.

Hausner v avdijenci pri predsedniku Hooverju

Washington, 28. junija. Stanley Hausner, poljski aviatik, ki je več kot teden se nahajal na Atlantskem oceanu s svojim razbitim zrakoplovom, je danes obiskal predsednika Hooverja, ki mu je čestital, ker se je rešil smrti. Hausner je izjavil, da kakor hitro dobi pripraven zrakoplov, da bo ponovno poskusil polet preko Atlantika.

Našli ogromne zaloge do-brega zlata

Cordova, Alaska, 28. junija. Fred Johanson in E. E. Smith, dva prospektorja iz tega mesta, sta naznanila danes, da sta našla ogromno ležišče zlata, 1,800 čevljev široko in 1,500 čevljev globoko. Neki ledenik se je pred kratkim razbil in odnesel s seboj celo stran gore, kjer se je pokala zlata ruda. Oba trdita, da je tam najmanj 300,000,000 ton zlate rude, ki je vredna po \$3.00 tona.

Komunisti naščuvali pse na policiste

Wuppertal, Nemčija, 28. junija. Skupina puntarskih komunistov v tem mestu je danes naščuvala velike pse na policiste, ki so preganjali komuniste. Policisti so morali ustreliti več psov, predno so mogli na lov za komunisti.

Truk ognjegasccev

Truk ognjegasccev, ki je bil poklican k nekemu požaru, je na 115. cesti in St. Clair Ave. zadel ob truk Salvation Army. Slednji truk je popolnoma razbit, in dva voznika od Salvation Army sta dobila precejšnje poškodbe, in tudi eden od ognjegasccev je bil ranjen. Direktor Merrick bo preiskal zadevo.

Baker je vesel

Newton D. Baker v Clevelandu, ki zna biti nominiran za demokratskega predsednika niškega kandidata, je izjavil, da ga zelo veseli, ker je konvencija odklonila večinsko nominacijo kandidata in vztraja pri dvotretninski večini.

Grozdje na trgu

Na tržnico v Clevelandu je dospelo prvo letošnje grozdje iz Californije. Je še malo kislo, kot so kisle tudi cene.

MALI OGLASI

Stanovanje

se da v najem, tri sobe, pripravno za malto družino. Vprašajte na 1035 E. 70th St. (154)

Dve sobi

opremljeni, se oddasti v najem za dva fanta. Oglašite se na 1016 E. 72nd St. (153)

Naznanilo in zahvala

Zalostnim srcem naznanjamo tužno vest, da nam je umrl 10. junija, 1932, naš preljubljeni stric

Joseph Skočaj

Raniki je bil rojen 10. maja, 1856 v Hotični pri Trstu. V Ameriki je bival nad 25 let. Tu zapušča mene in mojo hčerko, katero mi je tudi moj ljubljeni soprog zastupil pred tremi leti.

Dolžnost nas veže, da se tem potom prav pristrčno zahvalimo vsem prijateljem in znancem. Pristrčna hvala vsem onim, ki so ga obiskovali ob času njegove mučne bolezni, in ki so mi pritekli na pomoč v teh težkih časih. Pristrčna hvala vsem onim, ki so ga prišli pokropiti na mrtvaškem odru, in ki so ga spremili na Calvary pokopališče. Iskrena hvala g. Jagru za lepe cerkvene obrede pri pogrebu, kot tudi najlepša hvala pogrebniku Mr. Zakrajšku. Nadalje se zahvalimo The Samson & Sessions Co. za hitro izplačanje smrtnine. Zdj pa še enkrat pristrčna hvala vsem skupaj. Ti pa, preljubi naš stric, počivaj v božjem miru, in naj Ti bo lahka ameriška zemlja. Zalujoci ostali:

Frances in Alice Skočaj

V starem kraju pa ena sestra in več sorodnikov.

Lepa soba

se da v najem. Brez hrane. Poceni rent. Vprašajte na 1139 Addison Road, spodaj. (155)

Hiša v najem

ima 6 sob, furnez, kopališče, garaža. Hiša se nahaja na 932 E. 209th St., Euclid, O. Vprašajte za ključ pri sosedu. (153)

V najem

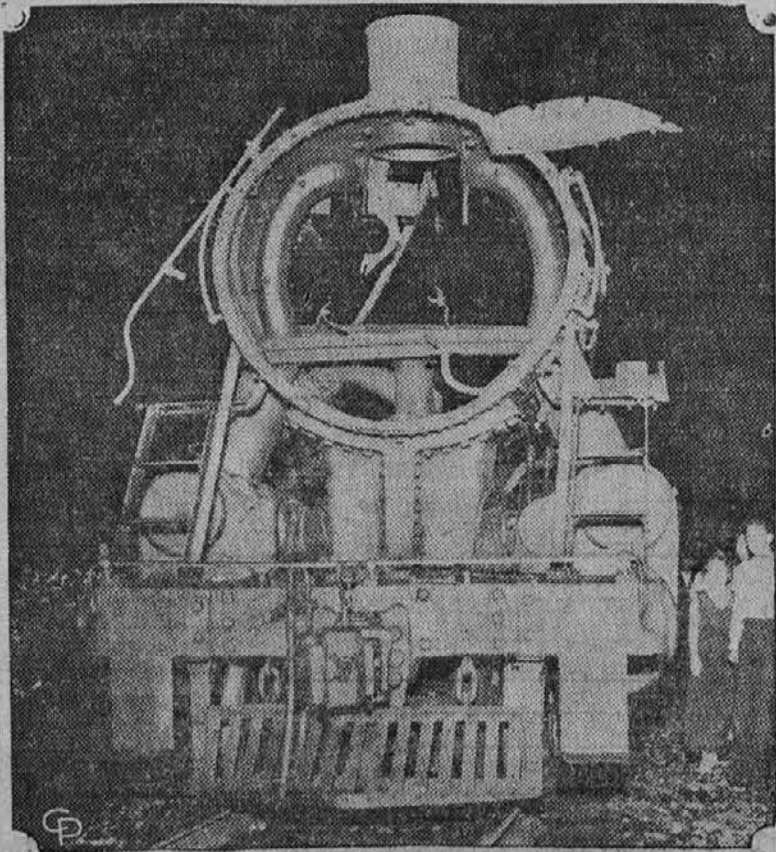
se da hiša sama za sebe, pet sob, kopališče. Nizek rent. Vprašajte na 1156 E. 60th St. (152)

Dekle

pred kratkim dospelo iz stare domovine, jeko pripravno za hišna dela, išče primerne službe. Vprašajte na 1240 E. 175th St. (152)

Hyvis
MADE IN OIL

PERRY'S SERVICE STATION
6619 St. Clair Ave.

Pred nekaj dnevi se je razletel hotel pri lokomotivi vlački, ki vozi med Washingtonom in Chicago. Ubila sta bila strojevodja in kurjač. Vzrok razstrelbe ni znan. Na sliki je videti ograjenje lokomotive po nesreči. Nesreča se je pripetila blizu Pittsburgha. Ljudje, ki so spali v Pullman vozovih, niso niti slišali, ko se je hotel razletel.

Trnjeva pot delegata, ki je šel na predsedniško konvencijo v Chicago in iskal tam nekega delegata, katerega so mu doma opisali, da ima rdeč nos in da nosi slamnik. Kot da bi bil na predsedniški konvenciji samo en človek, ki ima rdeč nos in ki nosi slamnik.

A. ACHLEITNER:

Gospodična s pošte

Za "Ameriško Domovino" priredil M. U.

Drugi dan po nočni šali, ki si jo je privoščil s Lerchenthalerjem njegov sosed, je ta premišljeval, dali naj si ogleda novo "prijateljstvo" kakor je tajno nazival novo ekspeditorico, ali naj si privoščil običajno merico v kolodvorski restavraciji. K "Pošti" ne zahaja rad, a to vsled krede, ki jo ima gostilničar in katero je že česče rabil, da je pisal Lerchenthalerjev dolg. Da bi pa samo kupil znamke, a ne pil — to bi gotovo tako razžirilo gostilničarja, da bi ga gotovo zopet terjalo.

Ker pa dolguje Lerchenthaler tudi v kolodvorski restavraciji, je pač vseeno, kam gre. V takih prilikah je postajenačelnik strahno sovražil to grdo uradniško življenje. Petdeset goldinarjev na mesec, sveta nebesa! Krojač, čevljar, gostilničar, smodke — Lerchenthaler ni maral do konca misliti. Čemu neki? Saj se je stara zgodba ponavljala vsakega 24. v mesecu. Stokaje je zapustil kolodvor ter odšel po snegu v vas. Čeravno je bil Lerchenthaler poznan v gostilni pri "pošti," vendar ni vedel, kje se nahaja resarske-kraljeva pošta. Vsekakor je računal prav, ko si je dejal, da bo urad pač v pritličju. In res je bil na nekih začrnelih vratih napis: "C. kr. poštni urad. Lerchenthaler je potkal ter vstopil. Mesto pa da bi želel dobro jutro, je zaklel: "Pfu, kak zrak!"

Lina pa je bila baš zaposlena, vsledčesar je vstopivšega, ki je bil sedaj v civilni obleki in ga ni poznala, le mimogrede pogledala in vprašala: "Želite?" "Čast mi je, želeli vam prav dobro jutro! Sluga sem! Milostiva gospodična ste dobro spali? Kaj ste sanjali prvo noč v novem stanovanju? Prve sanje si morate dobro zapomniti, ker vam prinese dobre številke. Te vedno dobe, a samo na Dunaju!"

Hladno je dejala Lina: "Dobro jutro! Želite?"

"Joj, joj! Nikar ne bodite tako mrzli, gospodična! Saj je že zunaj dovolj mráz!"

Uradovati pa morate v strašni luknji! Saj še za konja ne bi bila!"

"Želite tedaj?"

"Mar me ne poznate, gospodična?"

"Žal, ne."

"Ne? Nak, to je pa "špaso!" Jaz sem vendar postajenačelnik! Vsak otrok me tu naokolo pozna. Postajenačelnik sem, najvišji in edini uradnik v Svinecu, ako vam smem biti na uslugo."

"Oh, oprostite, gospod. Vsekakor vas nisem spoznala v tej obleki. In sinoči je bila že trda tema. Zahvaljujem se vam ponovno za pomoč. S čem vam smem postreči?"

"Hotel sem samo poizvedeti, kako se počutite."

"Hvala! Vendar vas moram prositi, da me ne nazivate z milostljivo. Opustite raje nepotrebne naslove in tudi svojo dunajsko uljudnost."

"Jaz sem Dunajčan, hvala Bogu, in vsak Dunajčan je uljuden že od rojstva."

"S čem vam smem postreči?"

"Nu nikar ne bodite tako kratko navezani!"

"Oprostite, v službi sem in imam mnogo dela. Želite morebiti znamk?"

"Nu, če že hočete na vsak način trgovati, tedaj mi deset petinarskih znamk," se je smejal postajenačelnik in si pogladil brke.

"Prosim! Deset znamk po pet vinarjev — petdeset vinarjev. Lina je položila znamke na ogradjo, ki je ločila sobo v dva dela.

Sedaj je moral Lerchenthaler izveči denarnico in ta trenutek se je tudi zavedel, da je ta nakup znamk vendarle lakomiselno in nepotrebno izdajanje denarja. Tedaj je zabrel brzojavni parat. V Lerchenthalerju je oživel telegrafist. "Gospodična, kličejo vas." Ze po samem posluhu je lahko ugotovil, da kliče Celovec in sicer brzojavlja tovarni Maxl in sinovi.

Presenečena je Lina dejala: "Morebiti; ampak kako veste? Saj jaz še nisem aparata odprla."

Smehljaje je odvrnil Lerchenthaler: "Gospodična, le brez zamer, ampak dobra telegrafistinja niste. Morali bi že po samem posluhu sprejemati, ne da gledate pisalnih znamenj. Le čujte, že vdrugič se javlja Celovec. Dovolite, pomagal vam bom." In že je odprl vrata v ograji ter stopil k aparatu, kjer je takoj zabrnul ključ ter istodobno pritisnil na vzvod, čes Svinec čaka. Lina je sicer smatrala postopanje postajenačelnika nevljudnim, vendar pa je bil tudi on državni uradnik in vsekakor spreten telegrafist.

PIKNIK

bo popolen uspeh, ako ga
oglašate v

"AMERIŠKI DOMOVINI"

Društva imajo izjemne cene na oglaših!

THE OLD HOME TOWN

Registered U. S. Patent Office

By STANLEY

Brzo in spretno je Lerchenthaler sprejel brzojavko tako, da si je Celovec celo dovolil tozadevno opazko. Glasno se je tej opazki Lerchenthaler zasmejal in jo prebral Lini. Lina pa je poručila in se opravičila, da ni že par let brzojavljala in je vsled tega iz vaje. Lerchenthaler pa je brzojavljala nekaj nazaj, pri čemer se je hudomušno muzal.

Tovarniški sluga je stopil v urad in se ni nemalo čudil, ko je ugledal pri brzojavnem paratu samega postajenačelnika. Lina je videla njegovo začudenje, vendar pa si ni upala nagnati "najvišjega" uradnika v vasi iz urada.

Sluga je prinesel velik kup pošte in prevzel jutranjo. Lina mu je izročila tudi oddajno potrdilo z opazko, da je prispelo neko priporočeno pismo, katerega bo izročila, čim bo sluga vrnil podpisano sprejemnico.

Postajenačelnik pa se je baš ta trenutek oddaljil od brzojavnega aparata ter se jezil na priporočena pisma, ki povzročajo samo neprijetnosti. Sluga je nato odšel. Lina je nato prosila Lerchenthalerja, naj bi šel v prostor, ki je namenjen občinstvu. Lerchenthaler pa je dejal: "Ampak, zakladček, ne bodite tako grenki!" ter skušal objeti Lino okolo pasu.

"Gospod! V službi sem in si tudi sicer prepovedujem tako obnašanje!" je odločno zaklicala Lina ter odzdravila vsiljivca.

"Srček, kdo bi bil tako hudoben! Saj naju nihče ne vidi! Tako, erarski poljubček mi že lah-

ko daste!"

Pri teh besedah se je postajenačelnik sklonil k Lininemu obrazu — a pljus je udaril gospodičnina roka na njegovo lice. Lerchenthaler je takoj izginil iz urada.

Kmalu zatem se je zopet oglašil brzojav. Zelo počasi je sprejela Lina neko naročilo za tovarno. Aparat pa je brnel še naprej in Lina je čitala: "Srček, hvala za poklon. Klical bom po sedmi uri. Tvoj službeni bratec Franci."

Zgražajoč se je dala Lina "konec." Za take napade vendar ni dala nobenega povoda. Kdo pa ve, kaj je brzojavil v Celovec nesramni postajenačelnik! Lina je sklenila, da bo taki nesramnosti storila kaj kmalu konec. Odrezala je dotično mesto iz zvitka ter ga spravila.

Skromno kosilce je zavžila s služničadjo. Lina se ni upirala jesti z njimi, kakor tudi ji je dobro teknila priprosta hrbovska hrana. Odrekla se je odmoru ter odšla takoj zopet v urad. Kmalu zatem pa je prišel v urad gostilničar, ki je bil tudi zakupnik pošte, ter ji javil, da bo morala pač radi odsotnosti hlapca, kaka dva tedna sama nositi pošto na kolodvor.

"To ni moja dolžnost!" je odvrnila Lina.

"To bomo videli! Veš, pošta, ali boš storila, kar ti ukazem, ali pa boš zletela!"

S to odločno in ravno tako jasno izjavo se je zakupnik odstranil.

Kaj naj Lina stori? Pač se

mora sedaj izogibati vsemu, kar bi lahko izzvalo kako novo pritožbo. Poštini urad se zapre ob šestih zvečer, a ob 6. uri in 36 minut se križata vlaka v Svinecu. Lina je pripravila obe torbi ter jih odnesla na kolodvor. Na kolodvoru pa ji je delal sitnosti sluga, čes gospodična nima vstopa, ker nima peronskega listka. Lina pa je povdarila, da je tu službeno in mu pokazala obe torbi. Tedaj ji je sluga dovolil vstop.

Oba vlaka sta privozila v postajo. Lina pa je bila trenutek v zadregi, kako naj pride preko vlaka, ki je stal na prvem tiru, do drugega, ki odhaja proti Celovcu.

Prvemu je kaj lahko oddala in tudi sprejela pošto. Kako pa naj pride do drugega vlaka? In že je dal asistent znamenje za odhod. "Za božjo voljo, pošta!" je zavpila Lina. Mladi asistent pa je le skomignil z rameni. Vlakovodje zatrobijo in oba vlaka zapustita postajo v nasprotni smeri.

Pri medlem svitu kolodvorske svetilke je Lina videla, da so vrgli iz vlaka, ki je odhajal proti Celovcu, za Svinec namenjeno pošto kar na tla. Lini pa je ostala v rokah pošta za Celovec. Razburjeno je pojasnjevala gospodična, da bo radi tega gotovo dobila ukor. Asistent pa se ni brigal več ne za pošto ne za gospodično. Lina je stopila po torbo, ki je ležala ob tračnicah ter hotela baš zapustiti kolodvor, ko se je približal postajenačelnik. Ob pogledu na damo se je nekoliko zbral ter skušal uravnati svojo zibajočo se postav. V strahu in skrbih zbog neprijetnosti, ki jo je zažela, je premagala Lina svojo mrznjo napram temu človeku ter ga prosila za svet, kako naj v tako kratkem času odda pošto obeh vlakov. In sedaj se je čutil Lerchenthaler zopet "najvišjega" uradnika.

"Hm! Neprijetna zadeva! Dobili boste strašen "nos." Ravnateljstvo tovarne ne razume šale in že marsikatera poštna stvarica je zletela iz Svineca, ker ni bila tovarna zadovoljna z njo."

"Prosim vas, gospod, kako naj pridem v eni minuti do obeh poštnih vozov?"

"Zelo enostavno! Oddati morate pač prvemu najprej, nato

pa skočiti skozi voz na drugo stran, dokler ne odpeljeta."

"Da, ampak v ženski obleki je tako telovadjenje vsekakor nepriročno."

"Samo vaje je treba! Nu, ker pa znate že tako lepo prositi, vam bom jutri jaz pomagal. Predpoldne je vse skup le igrača. Vlak iz Celovca pripelje ob osmih in osemindesetih, a nasprotni šele ob devetih in enajst. Kako bo pa z mojim plačilom?"

"Kaj menite s tem?"

"Nu, vsako delo zahteva plačila. Jaz vam bom pomagal, vi pa mi boste dali takole mal poljubček!"

"Lahko noč!" Lina je naglo zapustila kolodvor.

Lina je v uradu, ki ga je razsvetljevala le bora sveča, izpraznila torbi ter nato pregledovala vozne rede. Da se izogne še večji zamudi, bi morala na vsak način imeti celovsko pošto še tekom noči na kolodvoru. Glasom vozne reda vozi prihodnji poštni vlak skozi Svinec ob treh in tridesetih jutraj. Vsekakor mora do tedaj bedeti. Brzojavni aparat je klical. Lina je lahko uga-

nila, da kliče sedaj "službeni bratec Franci" iz Celovca. Ker pa so bile brzojavne ure samo do šeste zvečer, se za klic ni zbrigala in kmalu je nemir v aparatu ponehal.

LED IN PREMOG

TOČNA POSTREŽBA
JOSEPH KERN
SLOVENSKI RAZVAZALEO
LEDU IN PREMOGA
1194 E. 187th St.
Paklitter KEMORE 4381

Aug. Kollander Co.

(poprej Mihelich Co.)

6419 St. Clair Ave.

v Slovenskem Narodnem Domu
PRODAJA parobrodne listke za vse prekmorske parnike;

POŠILJA denar v staro domovino
vino točno in po dnevnih cenah;

IZDELUJE vsakovrstne notarske listine, kakor: izjave, kupne pogodbe, pooblastila in testamente.

CENE ZMERNE, POSTREŽBA TOČNA, POSLUŽITE SE TEGA SLOVENSKEGA PODJETJA

STROJINOV PIKNIK

OB PRILIKI 7-LETNICE OTVORITVE
NAŠE GASOLINSKE POSTAJE

Vsi prijatelji in znanci Antona Strojina, zlasti pe odjemalci gasolina in vsi prijatelji dobre družbe, so prijazno vabljeni na veliki Strojinov piknik, ki se vrši

V PONDELJEK, 4. JULIJA,
na Fisher's Grove

Prostor se nahaja na North Miles Road, tretja hiša od Richmond Road, na južni strani ceste, nekoliko naprej od znanih Goriških prostorov v Randallu.

NA PIKNIKU BO DOVOLJ VSAKOVRSNE PRIJETNE DOMAČE ZABAVE IN DOBER PRIGRIZEK ZASTONJ

se bo dobil ves dan. Tudi za željna grla bo preskrbljeno. Rojaki od blizu in daleč so prav prijazno vabljeni. Pridite in preživite en dan v veseli družbi. Vas prijazno vabi vaš prijatelj

Anton Strojin

LASTNIK GASOLINSKE POSTAJE NA
4583 Turney Rd.

IZČISTILNA RAZPRODAJA

V ČETRTEK, PETEK IN SOBOTO

Klobuki

slamnat in svileni, vredni
do \$5.00

59c-\$1

Nogavice

Čisto svilene, chivon in servise, prvovrstna kvaliteta

59c

2 para za

\$1.15

OBLEKE

PISANE VOILS FLAT CREPS

Vredne do \$2.95, po

Vredne: po \$5.95, po

89c

\$1.79

ZELO ZNIŽANE CENE NA VSEH DRUGIH OBLEKAH

Vse mere od 14 do 52

Pajamas

Za ženske in dekleta, crepe in pisane

Spodnje perilo

French voil in batiste panties

Obrežne slacks

Svilene bloomers, vredne do \$2.95, po

98c

29c

69c

ROČNE TORBICE

Vredne do \$1.00, po

Vredne do \$1.95, po

Vredne do \$3.95, po

39c

79c

\$1.19

Grdina Shoppe,

6111 St. Clair Ave.

HEnderson 7112